

Vergaderjaar 1989–1990

21 276

Uitvoering van de Verordening (EEG) no. 1101/89 van de Raad van 27 april 1989, betreffende de structurele sanering van de binnenvaart (PbEG L 116) (Wet structurele sanering binnenvaart)

Nr. 7

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

's-Gravenhage, 16 februari 1990

Conform mijn toezegging aan uw Kamer tijdens de plenaire behandeling van het Wetsvoorstel inzake de structurele sanering binnenvaart op 6 december 1989 stuur ik u de resultaten van de evaluatie van de effecten van de overgangstermijn van de **oud-voor-nieuw-regeling in de binnenvaart**.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Evaluatie overgangsregeling in het kader van de oud-voor-nieuw regeling in de binnenvaart

1. De EG-Verordening inzake de structurele sanering van de binnenvaart omvat een tweetal maatregelen, te weten in internationaal verband gecoördineerde nationale sloopregelingen en een internationale regeling waarmee een toename van de vlootcapaciteit tijdens de duur van de sloopregeling wordt afgeremd, ook wel oud-voor-nieuw regeling geheten. Met betrekking tot laatstbedoelde regeling is voorzien in een overgangstermijn van zes maanden na het van kracht worden van de verordening. In deze notitie zijn de effecten van de oud-voor-nieuw regeling met betrekking tot de Nederlandse binnenvaart vloot geïnventariseerd.

2. Voor deze overgangstermijn kwamen alleen die binnenschepen in aanmerking die aan de beide volgende eisen voldeden:

- de bouw ervan diende reeds aan de gang te zijn op het tijdstip van het van kracht worden van de verordening.
- bij de reeds verrichte werkzaamheden moest op dat tijdstip ten minste 20% van de benodigde hoeveelheid staal of tenminste 50 ton zijn verwerkt.

Binnenschepen, waarvan de eigenaar van mening was, dat zij onder de termen van de overgangsregeling vielen, dienden te worden aangemeld.

3. In totaal zijn in het kader van de overgangstermijn van de oud-voor-nieuw regeling 151 binnenschepen beoordeeld. Daarvan voldeden 131 schepen aan de vereisten als vermeld onder 2. 20 schepen werden afgewezen.

4. Van de 20 schepen waarvan de bouw niet reeds op 1 mei 1989 was aangevangen of nog geen 20% van de benodigde hoeveelheid staal of tenminste 50 ton was verwerkt zijn in 4 gevallen de investeringsplannen niet doorgezet. Het betrof in 3 gevallen een verlenging van een motorvrachtschip en één nieuwbouwduwbak. Aan de eigenaren van 16 schepen is medegedeeld dat zij moeten voldoen aan de verplichtingen voortvloeiend uit de oud-voor-nieuw regeling. Eén eigenaar is daartegen in beroep gegaan.

5. Als derde vereiste in het kader van de overgangsregeling geldt de ingebruikneming van het binnenschip binnen 6 maanden na het van kracht worden van de verordening. Onder ingebruikneming is door de Nederlandse overheid steeds het maken van een reis verstaan. Van de in totaal 131 binnenschepen, die aan de 1 mei vereisten hebben voldaan hebben er uiteindelijk 12 niet aan de eis van 6 maanden voldaan.

6. Uit het onderhavige onderzoek is gebleken dat met betrekking tot 1 schip ten tijde van de eerste reis met dat schip de voor de exploitatie benodigde documenten van de Scheepsmetingsdienst en de Scheepvaartinspectie noch materieel noch formeel waren verleend. Naar aanleiding daarvan is aan de eigenaar van dat schip bericht dat hij alsnog aan de oud-voor-nieuw verplichtingen dient te voldoen.

7. Samenvattend bevat de groep van 131 schepen, die aan de begincriteria hebben voldaan, een groep van 118, die ook het eindcriterium hebben gehaald. Daarvan zijn voor 5 schepen de scheepspapieren uitgereikt op 30 en 31 oktober 1989. Voor 13 schepen gelden de oud-voor-nieuw verplichtingen.